

FE 72: Blendende nymf

Glimmande nymf (1790)

Blendende nymf, gnistrende øye,
himmelsk gestalt på dunbåren høyde,

uskyldens styrke,
kom, kom nå og dyrke
ved et spedt og utbrent lys
søvnens gud, vår Morfeus!

Lemmen er stengt, porten er lukket,
over ditt hår er nattluen trukket,
og Norstrøms piskparykk
den henger på sin spik.

:/: Sov, sovne inn ved min musikk... :/:

Bokfinken nyss, nyss Cajsa Lisa,
slumrende lød dens kvitrende vise.

Solen har veket
og skygger har leket,
ensomhetens stillhet rår,
jeg til Venus´ leie går.

Regnet som kom med buldrende lue
hvelver mot sky sin branngule bue *)
kranset så himmelskjønt
av purpur, gull og grønt;

:/: Jupiters flukt er oss belønt! :/:

Sov nå, min nymf, drøm om min lyre
inntil vår sol står opp klokken fire,

og du deg strekker
og armene rekker
til mitt beger og min favn -
jeg er nærhet, ikke savn.

Nesten som død, men takk! hun puster!

Vellyst gir liv og kjærlighet rustet -

Men om din puls slår matt,

så døser du mot natt:

:/: Tone, vær tyst - god natt, god natt... :/:

Levert ved Cajsa Lisas seng sent en aften.

Opprinnelig skrevet i 1771, men omskrevet i 1790 da den første versjonen var for grov for utgiveren.

Et artig poeng er at Bellman har rotet en del, han sier nemlig at «...solen har gått ned og regnbuen er oppe». Jeg har i solidaritet beholdt denne artighet. En annen feil jeg har beholdt er den at Morfeus nevnes som søvnens gud, mens han faktisk er drømmenes gud.

Antall svenske vers: 3

© **Freddie Langrind**

